

ՄԱՆԿԱՎԱՐԺՈՒՅՈՒՆ

ԼԱՅՊՑԻԳԻ ՈՒՍՈՒՑՉԱԿԱՆ ՍԵՄԻՆԱՐԻԱՆ

(Տպաւորութիւններ)

1911 թւականի ամառը այցելութեան գնացի Լոյլցիզիկի ուսուցչական սեմինարիան՝ Վաղուցուանից ցանկանում էի ի մօտոյ ծանօթանալու գերմանական մի բարեկարգ ուսուցչանոցի և մանաւանդ այդ դպրոցներից մէկի վարժոցի հետ։ Այդ դպրոցի ներքին կեանքը այնքան հետաքրքիր էր, որ հաւատացած եմ, կարող է ուշադրութեան արժանի նկատուել նոեւ մեր ընթերցող հասարակութեան կողմից։

Նախ քան սեմինարիան ներս մտնելը, այցելուն մի քանի րոպէ հարկադրութեան է կանդ առնել այդ հսկայական, եռյարկանի շէնքի առաջ և հիանալ շէնքի արտաքին գեղեցկութեամբ և նպատակայարմարութեամբ, պատուհանները բազմաթիւ և մեծ-մեծ, փառադը ընդհանրապէս պարզ է առանց աւելորդ դպրոցերի, բայց տպաւորիչ իր պարզութեան մէջ։

Փլխաւոր մուտքի դռնով ներս եմ մտնում առաջին յարկի միջանցքը, դասամիջոց է, աշակերտները անց ու դարձ են անում. մի քանի րոպէ կանգնում եմ միջանցքում. բոլոր անցնող աշակերտները ինձ բարեւում են խորը յարգանքով։ Ես նրանց հիւրն եմ, ուրեմն և հասկանալի էր քաղաքավարական այդ արտայայտութիւնները։ Դիտամբ հետաքրքրուեցի իմանալու, թէ արդեօք կպատահի մի աշակերտ, որը իմ մօտովը անցնէր և չբարեէր. այդպիսի մէկը չեղաւ, Մի քանի րոպէից յետոյ խնդրեցի մի աշակերտի, որ ինձ առաջնորդէ տեսչի մօտ, պէտք էր տեսնել և հիանալ այդ բարեկերթ պատանուն. ձեռքերը ցած ձգած

լոււմ է ինձ, դէմքի ամեն մի մասը ցոյց է տալիս կենդրոնացած ուշագրութիւն և պատրաստակամութիւն օգտակար լինելու, պատասխանում է ինձ հանգիստ և քաղաքավարի տօնով առանց ձեռքերին աւելորդ ազատութիւն տալու և ապա ինձ առաջնորդում է տեսչի ընդունարանը. մինչև տեսչին իմ մասին զեկուցում տալը քաշում է այդպատանին բոլոր նեղութիւնները և երբ իր պարտականութիւնները կատարած է զգում, ներսողութիւն է ինդրում ինձնից և հեռանում դասից չուշանալու համար. Զարմանալի են այդ դպրոցի սաները, բոլորն էլ քաղաքավարի, պատրաստական և համեստ. կոպիտ վարմունքներ, գոեհեկարանութիւններ ես չկարողացայ նկատել այդ աշակերտների կողմից նոյն իսկ իրար վերաբերմամբ ապագայում կրկնւող մի քանի այցելութիւններիս ժամանակ. Քաղաքավարութիւնը կազմում էր այդ աշակերտութեան բնաւորութեան հիմնական յատկութիւններից մէկը. Դպրոցի վարինները լաւ էին ըմբռնել, որ վարմունքների կրթութիւնը դպրոցական հասակից պէտք է ոկան.

Մի փոքր ժամանակից յետոյ կանչուեցի տեսչի մօտը, որը 45-ին մօտ և մի շատ եռանդուն անձնաւորութիւն էր. Երբ տեղեկացաւ իմ նպատակի մասին և յետոյ կարդած այն թուղթը, որով Սաքսոնիայի մինիստրութիւնը թոյլ էր տալիս ինձ այցելելու Սաքսոնիայի բոլոր դպրոցները, տեսուչը ուրախութեամբ թոյլ տուեց ինձ երբ և որքան ժամանակ ես ցանկանում եմ լինել իրենց դպրոցում և մանրազնին ուսումնասիրել դպրոցի ինձ հետաքըրբող մասերը. Ոչ շատ երկար տևող մասնաւոր զոււցակցութիւնից յետոյ ինձ տարաւ ուսուցչանոց, ծանօթացրեց բոլոր ուսուցիչների հետ և խնդրեց, որ ինձ առաջնորդեն այն դասարանները, ուր ես կցանկանամ. Ահա այդժամից ես մի քանի օրով դարձոյ այդ սեմինարիայի անդամը և սկսեցի իմ աշխատանքները. Տեսուչը ինքը մանկավարժական խնդիրներով զբաղւող մի անձնաւորութիւն էր, աստիճանաբար զարգացել էր դպրոցական կեանքի մէջ, ապրել էր դպրոցով և շնչում էր նրանով. Նա նոյն իսկ

համալսարանում մի դործնական պարագմունքի վարիչն էր։ Սեմինարիայի գլուխն էր անել տեսականորէն և դործնականորէն մարզուած, եփուած մի անձնաւորութիւն, դպրոցը ուղիւչուղի պէտք է ենթարկուէ, յարմարուէ այդպիսի վարիչին։

Դրականսութիւնից ինձ յայտնի էր, որ տեսուչների խնդրի վրայ գերմանական կառավարական շրջանները մեծ ուշը են դարձնում։ Լայպցիգի օրինակը շատ սիրուն փաստ էր ինձ համար այդ բանի մէջ համոզուելու։ Բայց չեմ կարծում, թէ բոլոր սեմինարեանները այդպիսի յաջողակ պայմանների մէջ են, այլապէս անհասկանալի կլինէր սեմինարիանների ուսուցիչների երբեմնի գանգատները։ Սեմինարիայի ուսուցիչները ևս գտնուում էին իրանց կոչման բարձրութեան վրայ, բոլորն էլ համալսարանականներ էին և մասնագէտ, բացի սեմինարիայի վարժոցի մի քանի ուսուցիչներից։ Զուտ սեմինարական դասարաններում չի կարող պաշտօնավարել բարձրագոյն կրթութիւն չստացած մարդը։ Ահա մի հիմնական միջոց սեմինարիանների ուսումնական մասը բարձր պահելու համար։

Երբ սկսեցի արդէն ուսումնասիրութեան դործը, առաջին խնդիրը դարձրի ծանօթանալ շէնքի կազմի հետ Յարմարութիւն, յարմարութիւն և յարմարութիւն։ Դասսարանները մեծ և լուսաւոր, հարկաւոր չափի օդանցքներով հոգացուած։ Միջանցքները շատ լուսաւոր էին և հնարաւորութիւն էին տալիս ամեն մի դասարանի համար առանձին մուտք ունենալու։ Մուտքերը գէպի բակը այնպէս էր և այնքան, որ աշակերտները շատ մեծ խմբումներով կը նեղութեամբ դուրս չգան։ Ներկայ ճարտարապետութիւնը ասում է յարմարութիւն ապրելու կամ այն նպատակի համար, որի համար շինուած է շէնքը և ապա լոյս Այդ տիպի շէնք է Լայպցիգի սեմինարիան, իսկ շէնքի մաքրութիւնը զուտ գերմանական էր։ Այս խօսքերը կարծեմ շատ բան է պարունակում։ Փոշին, անմաքրութիւնը հալածուած է այդ դպրոցից յատակները, և միջանցքները մաքուր, պատերը, առաստաղները մաքուր և ազատ փռ-

շուց։ Այլ կերպ էլ անհնար է գերմանացու տունը երևա-
կայել։ Եւ երեխան մեծանալով մի այսպիսի շրջապատի-
մէջ, ինքն ևս ակամայից դառնում է մաքրասէր։ Մեմինա-
րիայի շենքը իշխող մաքրութիւնը աշակերտի դաստիարակու-
թեան համար մեծ դեր է խաղում, նրան դարձնում է կոռեկտ,
ակուրատ, մաքրասէր։ Այդ է խնդրի ճիշտ ըմբռնումը։ Կը-
թութեան և մանաւանդ դաստիարակութեան պահանջները
միշտ գիտակից մտաւոր աշխատանքի միջոցաւ չպէտք է
հրամցնուեն աշակերտներին։ Անգիտակից, անիմաց եղանակը
մնայուն սովորութիւններ արմատացնելու համար շատ մեծ
անհրաժեշտութիւն են կազմում։ Հազար ճառիր դու աշա-
կերտին մաքրութիւնից, նոյն խոկ առողջապահութեան յա-
տուկ ժամեր սահմանիր, բայց եթէ մաքրուր չէ շրջապատը,
մեռնում է ամեն ինչ, տպաւորութիւնը մարում է հոգու մէջ
անհետ։ Գերմանացին այդ լաւ է հասկացել, ուստի և ա-
շակերտին դրել է համապատասխան շրջապատի մէջ։

Մաքրութեան հետ միասին բարձր աստիճանի վրայ է
գտնւում նաև դպրոցի առողջապահական հանգամանքները
և մանաւանդ մարմնամարզութիւնը։ Դպրոցի բակում, մայր
շենքին շատ մօտ շինուած է մի առանձին յարմար մար-
մնամտրզարան, մեծ, բարձր, հարկաւոր գործիքներով լի-
ես ներկայ եղայ բարձր դասարանցիների մարմնամարզա-
կան պարապմունքներին։ աշակերտները հագնւած էին
թեթև, հեշտութեամբ նկատում էին բազուկների և ոտ-
քերի զարդացած մկանները, որոնք կենդանի ապացոյց էին
աշակերտների առողջ և պնդակազմ մարմնի։ Աշակերտները
այնպիսի մեծ և ուժգին թռիչքներին էին անում, որ ես
մնում էի զարմացած։ Եւրոպացին վազուց է ըմբռնել մար-
մնի կրթութեան կարևորութիւնը։ Նրա համար մարմինը
և հոգին երկու տարբեր շահեր ունեցող հակադիր ուժեր
չեն, այլ մի ամբողջութիւն են կազմում և իրար հետ փո-
խազդեցութեան մէջ են։ Մարմինը կրթելու աշխատանքը
նաև յօդուտ հոգու է լինում. մարմինը ինքն ըստ ինքեան
մի աշխեք է և նրան կրթելը մի հասկանալի պահանջ։
Ազգային մրցութիւնների ժամանակ յաղթում են յաճախ

առողջ մկաններ ունեցողները. մարմնով վատասեռուող աղջերի մէջ բոյն է դնում նաև հոգեկան այլասեռուողներ Այս ճիշտ ըմբռնման պատճառով է, որ գերմանական փոքրի շատէ կարգաւորուած դպրոցի մօտ կտեսնէք մարմնաւմարդարան, ուր գարբնում են անհատական և սոցիալական կեանքի բախտաւորութեան մի կողմը. Այս տեսակէտից շատ և շատ օրինակելի են գերմանական դպրոցները մեզ համար:

Լայպցիգի սեմինարիայի ուսումնական մասը ևս մեծ հետաքարութիւն է ներկայացնում. Սեմինարիան ունի վեց դասարաններ և մի վարժոց, ես առանձին ուշը դարձի վարժոցի կազմակերպութեան վրայ։ Վարժոցը ունի ութ տարուայ կուրս և կազմուած է վեց առանձին և մի միացեալ դասարաններից. Միացուած էին վերջին երկու դասարանները. Աշակերտների թիւը ամեն մի դասարանում շատ չէր, ազջիկներ և տղաներ միասին են սովորում. չկար ոչ մի ուսուցչուհի. Սեմինարիայի աշակերտները իրաւունք չունին վարժոցի դասարաններում ամիսներով կամ շաբաթներով դաս տալ. նրանք կարող են միմիայն վորձնական դասերի ժամանակ դասաւանդել. իսկ պարտաւոր են շաբաթական սրոշ ժամեր լսել դասեր զանազան առարկաներից. Ամիսներով դաս տալը սրանց թոյլ չի որւած, որովհետո ենթադրուում է, որ նրանք իրեն անփորձներ վատ կտանեն դասերը և աշակերտները չեն անցնիլ պահանջուած ծրագիրը. Վարժոցի դասատուները բոլորն ել սեմինարիայի մասնագէտ ուսուցիչներն են կամ յատուկ մարդիկ են միմիայն վարժոցի համար. Սեմինարիայի մասնագէտ ուսուցիչը դաս է տալիս իր առարկայից նաև վարժոցում, որպէս զի այդպիսով հնարաւորութիւն ունենալ ծանօթանարու. թէ իր առարկան ինչպէս է դրուած ժողովրդական դպրոցում, ինչպիսի մեթոդով պէտք է դաս տալ, այդպիսով ուսուցչը յարմարութիւն է ունենաւում ծանօթանալու ժողովրդական դպրոցի որ և է առարկայի մեթոդիկայի հետ. իսկ դա շատ մեծ նշանակութիւն ունի սեմինարիայի աշխատանքի համար, որովհետո աշակերտները լսում են այդ մասնագէտ-

ների դասերը վարժոցում, այդ մասնագէտների մօտ են տալիս իրենց փորձնական դասերը նրանց առարկաներից և նրանց ներկայութեամբ է կատարւում դասի քննադատութիւնը։ Մանկավարժական փորձնական պարապմունքները Գերմանիայում չի կենդրոնացած մի անհատի ձեռքում։

Վարժոցում ամենից շատ հետաքրքրում էր ինձ առաջին պատրաստականը և մանաւանդ մայրենի լեզուի ուսուցումը, ուստի և իմ ուշադրութիւնը կենդրոնացրի յատկապէս այդ դասարանի վրայ։ Իմ բախտից առաջին պատրաստականում սկսել էին այբուբենի ուսուցումը։ Մի տարի առաջ ես Գէորգեան ճեմարանի վարժոցում հայերէն էի դաս տուել այն մեթոդով, որը կեանը էր առել Լայպցիգում և տարածուել միւս քաղաքներում և նոյն իսկ օտար երկրներում։ Լայպցիգի սեմինարիայում այբուբենը ուսուցանւում էր այնպէս, ինչպէս ես էի փորձել կըմիածնում։ Ամեն մի հնչիւն ընդունւում է իրեւ մի առանձին կեանք ունեցող էութիւն, որը մաքուր գրութեամբ պատահում է բնութեան զանազան հանդամանքների մէջ։ Ուսուցիչը հնարում է մի որ և է յաջողակ մանկական պատմութիւն, որի մէջ մի կամ մի քանի անդամ յիշում է այդ մաքուր հնչիւնը։ Այդ օրը ուսուցիչը անցնում էր «վհնչիւնը», պատմեց մանկական կեանքից վերցրած մի դէպք, ուր քամին է փշում և այդ հնչիւնը հանում, ուրեմն քամին ձայն է հանում «վ, վ, վ»։ Երեխաները հաճոյքով հետևում են այդ պատմութեան և նոյն հաճոյքով կրկնում այդ հնչիւնը մենակ կամ խմբովին։ Այս օոլոր պարապմունքների ժամանակ կեանը եռանդ կար աշակերտների մէջ։ ուրախութիւն, հաճոյք, զուարճութիւն։ Այդ ինձ զարմանալի չէր թւում, այդ մեթոդի առաւելութիւնները ինձ շատ լաւ յայտնի էր։ մեր երեխաները ևս ձանձրոյթի անբաւականութեան նշաններ անդամ ցոյց չեն տուել տառերի իւրացումների ժամանակ։ Այբուբենը անցեալում որքան տհաճութեան, դառն արցունկների պատճառ է դարցած եղել, այժմ նա անչափ հեշտացել է երե-

լսաների համար, ինչ առաջ անհնար էր լինում երեք տարուայ մէջ անել, այժմ անւում է մի տարուայ ընթացքում Աշխատանքի էկոնոմիան այս պարագամունքի համար ևս գըտնուած է, պէտք է միայն մեր ուսուցիչները աւելի լրջօրէն ծանօթանան նորագոյն եղանակների հետ, որպէս զի իսկնց աշակերտների առաջ մեղապարտ չմնան: Այդ միենոյն առառը ես եղայ Լայպցիգի ուրիշ գպրոցներում, օրիորդաց սեմինարիայում, ժողովրդական տարրական գպրոցներում, ամեն տեղ էլ գտայ նոյն մեթոդի կիրառումը. նա համարեա առանց բացառութեան մտել էր բոլոր առաջին պատրաստականները, իսկ գրականութիւնից էլ ինձ վաղուց յայտնի էր, որ այդ մեթոդը պաշտպանութիւն է գտել շատ հռչակաւոր մանկավարժների կողմից: Նոյն իսկ Հերթարդեան գպրոցին պատկանող մի ականաւոր մանկավարժ Ռուդէն, առանձին ուշադրութիւն է դարձնում այդ մեթոդի վրայ և յանձնարարում է լայն շափերով գործադրել այդ մեթոդը, որպէս զի նրա մասին մի վերջնական եղբակացութիւն հանուի: Այդպիսի աշխատանքներ, ցանկալի է, մեր մօտ ևս արմատներ բռնեն. յուսով ենք, որ անպայման յաջողութեամբ կպսակուեն:

Ներկայ եղայ նաև սեմինարական գասարանների պարագամունքներին, առաւտեան աշակերտները շատ շուտ վեր են կենում, սերտողութիւնից յետոյ դասի են նստում մինչև ճաշ, ճաշից յետոյ մօտ ժամու կէս հանգստից յետոյ վերսկսում են դասերը: Այնպիսի օր կայ, որ մի դասարան եօթ կամ ութ ժամ պաշտօնական պարագամունքներ ունի չհաշուած պաշտօնական սերտողութիւնները: Սերտողութիւնների հետ միասին օր է պատահում, որ աշակերտը 10 կամ 11 ժամ նստէ պարագամունքի սեղանի շուրջը: Որպէս զի հայ ընթերցողի համար պարզուէ այդ սեմինարիաների լարուած պարագամունքները, տալիս ենք ապրոնական սեմինարիայի պաշտօնական ծրագիրը, որը կէտ առ կէտ գործադրում էր Լայպցիգի սեմինարիայում:

Գ ա ս ա ց ու ց ա լ

	I դաս	II դաս	III դաս	IV դաս	V դաս	VI դաս	Բնդհանուրթիւր							
	պարտ.	ազատ	պարտ.	ազատ	պարտ.	ազատ	պարտ.							
Կըօն	4	—	4	—	4	—	3	—	23	—				
Գերմաններէն	3(4)	—	3(4)	—	3(4)	—	4(4)	—	19(23)	—				
Լատիններէն	6(7)	—	7(6)	—	5(3)	—	2(2)	—	27(23)	—				
Աշխարհագրութիւն	2	—	2	—	2	—	2	—	10	—				
Պատմութիւն	2	—	2	—	2	—	2	—	12	—				
Բնական պատմ.	2	—	2	—	3	—	—	—	7	—				
Ֆիզիկա	—	—	—	—	—	3	—	2	—	7	—			
Թուաբանութ.և երկրաչափ.	4	—	4	—	5	—	4	—	3	—	24	—		
Մանկավարժութիւն	—	—	—	—	—	4	—	5	—	5	—			
Մանկ.գործնական պարապ.	—	—	—	—	—	—	4	—	4	—	8	—		
Մուղիկա	Երգեցողութիւն.	3	—	3	—	3	—	3	—	3	—	18	—	
	Ներդաշնակութ.	1	—	1	—	1	—	1	—	1	—	1	5	
	Զութակ	1	—	1	—	1	—	—	—	—	—	3	—	
	Դաշնամուր	—	1	—	1	—	1	—	—	—	—	—	4	
Օրգէլ ածել	—	—	—	—	—	1	—	1	—	1	—	—	4	
Գեղագրութիւն	2	—	2	—	1	—	1	—	—	—	—	6	—	
Սղագրութիւն	—	—	—	2	—	2	—	1	—	—	—	—	5	
Մարմնամարդութիւն	3	—	3	—	3	—	2	—	1	—	2	—	16	
Նկարել	2	—	2	—	2	—	3	—	2	—	1	—	10	
	36	1	35	4	34	5	35	4	35	2	30	2	205	18
Դասարանների ժամերի թիւը		37		39		39		39		37		32		223

Պարապմունքը շատ շատ է։ Առարկանեղը իրար վրայ է թափած։ Լարած է աշակերտների հոգեկան աշխատանքը։ Ճիշտ է գերմանացին աշխատասէր է և դիմաց կուն, դիմացկուն է նաև նրա նոր սերունդը, բայց և այն պէս փաստը մնում է փաստ, որ սեմինարիաների պարապմունքները ծայրայեղութեան է հասցրած։ Դերմանական մանկավարժական գրականութեան մէջ շատ է խօսւում աշակերտների յոգնածութեան մասին, այդ վտանգաւոր հիւանդութիւնից ազատ չեն բոլոր դպրոցական տիպերը։ Յատկապէս սեմինարեան յոգնածութեան մի վայր պէտք է գառնայ, որովհետեւ միջնակարգ դպրոցներից և ոչ մէկն էլ այնքան պարապմունքներ չունի։ Սեմինարիայի այս կողմը ևս համարում եմ շատ և շատ պակասաւոր և բարեկարգութեան կարօտ։ Լայպցիգի սեմինարիային այցելութիւններ անելիս պարզօրէն գիտակցեցի այդ կոնկրետ փաստի գիմաց, որ մեր երկրի գոպրոցական ռեֆորմները կուրօրէն չպէտք է նմանուեն գերմանականին և կամ առհասարակ եւրոպականին. բայցի այն, որ տարբեր երկրներ տարբեր պահանջներ ունին իրենց մէջ, եւրոպական դպրոցը գեռ շատ բացասական կողմեր ունի և շատ անգամ այդ յոռի կողմերը այնքան աղաղակող, որ անհնար է հաշուի շառնել այդ բոլորը։ Մեր սեմինարիաները չենք կարող գերմանականի օրինակով ձեռել, աշակերտներին յոգնեցնել անչափ առարկաների ծանրութեան տակ, կը ինչը գիտակցաբար կատարած մի յանցանք։

Հարց է, թէ ինչու առարկաները այդքան շատ են։ Գերմանացին ուսուցչին անուանում է ժողովրդի դաստիարակ. նա մեծ կարծիք ունի նրա կուլտուրական առաքելութեան մասին։ Առանց խորութեան բոլոր հասարակական խաւերը այդ համոզմանն են։ Բնականաբար դաստիարակից շատ բան է պահանջւում. ուսուցիչը շատ իմացութիւններ պէտք է ունենայ, բազմակողմանի լինի և աղջային կուլտուրայի բոլոր մասերին հաղորդակից։

Ուսուցիչները պատրաստում են սեմինարիաներում, ուրեմն բնականորէն սեմինարիաների ծրագրի մէջ պէտք է

մտնեն բազմաթիւ առարկաներ, որպէս զի այնտեղ աւարշագործ ուսուցիչը բազմակողմանի կրթութիւն ստանայ, Դասսարանները քիչ են, իսկ առարկաները շատ, ուստի և մի դասարանում կիտւում են բազմաթիւ առարկաներ։ Վերջերս ծրագրում է, սեմինարիաներում մի դասարան աւելացնել, այդ բարեփոխութիւնից յետոյ միմիայն գերմանական սեմինարիան կմտնէ բարեկարգ շաւզի մէջ և աշակերտներին այնպէս չի յոգնեցնիլ, ինչպէս այժմ իսկ թէ երբ տեղի կունենայ այդ բարեփոխութիւնը, գերարձ է հաստատ մի բան առել։ Դերմանիան այն երկիրն է, որը մի բան անելիս նախ հարիւր չափում է և մէկ կտրում. ամեն մի բեֆորմի գաղափար ծագում աճում և կնանքի մէջ հող է բռնում երկար տարիների ընթացքում։

9. Եղիլեան